

Podľa generálneho advokáta Mengozziho zamýšľanú dohodu medzi Kanadou a Európskou úniou o prenose a spracovaní údajov z osobného záznamu o cestujúcom nie je možné uzavrieť v jej aktuálnej podobe

Viacere ustanovenia návrhu dohody sú totiž v rozpore so základnými právami Únie

Od roku 2010 Európska únia a Kanada rokovali o dohode o prenose a spracovaní údajov z osobného záznamu o cestujúcom (dohoda PNR). Cieľom zamýšľanej dohody je dovoliť Kanade, aby spracovávala údaje z PNR na účely ich využitia, uchovávanía a ich prípadného neskoršieho zverejnenia v boji proti terorizmu a inej závažnej nadnárodnej trestnej činnosti. Návrh dohody stanovuje tiež požiadavky v oblasti bezpečnosti a integrity údajov PNR, okamžité maskovanie citlivých údajov, prístup k údajom, opravy a vymazania údajov, možnosť podať prostriedky správnej alebo súdnej nápravy a obmedzenie doby uschovávanía údajov na päť rokov.

Po podpise dohody v roku 2014 Rada Európskej únie požiadala Európsky parlament o schválenie návrhu dohody. Parlament v nadväznosti na to podal na Súdny dvor žiadosť o stanovisko, aby rozhodol, či je zamýšľaná dohoda zlučiteľná s právom Únie, ktoré zaručuje rešpektovanie súkromného a rodinného života a ochranu osobných údajov. Parlament si kladie najmä otázku, či napriek zárukám uvedeným v dohode je zásah do základného práva na ochranu údajov odôvodnený.¹ Treba uviesť, že je to prvýkrát, čo je Súdny dvor povolaný vyjadriť sa k súladu návrhu medzinárodnej dohody s Chartou základných práv EÚ.

Vo svojich dnes prednesených návrhoch sa generálny advokát Paolo Mengozzi domnieva, že **zamýšľaná dohoda je v súlade s Chartou základných práv EÚ** (najmä s právom na rešpektovanie súkromného a rodinného života a právom na ochranu osobných údajov) **pod podmienkou, že:**

- kategórie údajov z PNR cestujúcich v leteckej doprave budú sformulované jasne a presne a citlivé údaje budú vylúčené z pôsobnosti tejto dohody;
- trestné činy, ktoré spadajú pod definíciu závažnej nadnárodnej trestnej činnosti, budú taxatívne vymenované v tejto dohode;
- v dohode bude dostatočne jasne a presne označený orgán poverený spracovaním údajov z PNR, aby bola zaručená ochrana a bezpečnosť týchto údajov;
- počet „vytypovaných“ osôb bude možné do veľkej miery a nediskriminačne obmedziť na tie osoby, v prípade ktorých existuje dôvodné podozrenie z účasti na teroristickom trestnom čine alebo závažnej nadnárodnej trestnej činnosti;

¹ Parlament sa tiež pýta, či články 82 a 87 ZFEÚ (justičná spolupráca v trestných veciach a policajná spolupráca) sú vhodným právnym základom aktu Rady o uzatvorení zamýšľanej dohody, alebo musí tento akt vychádzať z článku 16 ZFEÚ (ochrana osobných údajov). V tejto súvislosti generálny advokát odpovedá, že právnym základom na uzavretie dohody musia byť tak článok 16 ZFEÚ, ako aj článok 87 ZFEÚ. Zamýšľaná dohoda sleduje dva nerozlučné a rovnako dôležité ciele (konkrétne boj proti terorizmu a závažnej nadnárodnej trestnej činnosti, ktorý vyplýva z článku 87 ZFEÚ, a ochrana osobných údajov, ktorá vyplýva z článku 16 ZFEÚ).

- dohoda bude stanovovať, že k údajom z PNR môžu mať prístup len úradníci príslušného kanadského orgánu, a zakotvovať objektívne kritériá, ktoré umožnia spresniť počet týchto úradníkov;
- v dohode budú spolu s odôvodnením uvedené objektívne dôvody, pre ktoré je nevyhnutné uchovávať všetky údaje z PNR cestujúcich maximálne počas piatich rokov, pričom údaje, na základe ktorých je možné priamo identifikovať cestujúceho v leteckej doprave musia byť „anonymizované“ prostredníctvom maskovania;
- kanadský nezávislý orgán alebo súd bude oprávnený kontrolovať *ex ante*, či príslušný kanadský orgán môže na základe posúdenia konkrétneho prípadu poskytnúť údaje z PNR inému kanadskému štátnemu orgánu alebo štátnemu orgánu tretej krajiny (v prípade informácií týkajúcich sa občana Únie budú príslušné orgány daného členského štátu a/alebo Komisia predbežne informovaní);
- dohoda bude prostredníctvom jasného a presného pravidla systematicky zaručovať kontrolu rešpektovania súkromia a ochrany osobných údajov cestujúcich, ktorých údaje z PNR sa spracovávajú;
- v dohode bude jasne uvedené, že žiadosti o prístup, opravu a pripojenie poznámky podané cestujúcimi, ktorí sa nenachádzajú na území Kanady, bude možné predložiť nezávislému verejnému orgánu.

Naopak, generálny advokát Mengozzi sa domnieva, že **niektoré ustanovenia zamýšľanej dohody v jej aktuálnej podobe sú v rozpore s Chartou základných práv EÚ**. Konkrétne ide o ustanovenia, ktoré

- dovoľujú nad rámec toho, čo je striktné nevyhnutné, rozšíriť možnosti spracovania údajov z PNR bez ohľadu na cieľ zachovania verejnej bezpečnosti, ktorý sleduje dohoda, konkrétne predchádzanie a odhaľovanie teroristických trestných činov a závažnej nadnárodnej trestnej činnosti;
- stanovujú, že Kanada bude spracovávať, využívať a uchovávať údaje z PNR, ktoré obsahujú citlivé údaje;
- priznávajú Kanade nad rámec toho, čo je striktné nevyhnutné, právo zverejniť všetky informácie, bez toho, aby sa vyžadovala akákoľvek súvislosť s cieľom ochrany verejnej bezpečnosti, ktorý sleduje dohoda;
- dovoľujú Kanade uchovávať údaje z PNR maximálne počas piatich rokov najmä na účely akéhokoľvek opatrenia, preskúmania, vyšetrovania alebo súdneho konania bez toho, aby sa vyžadovala akákoľvek súvislosť s cieľom ochrany verejnej bezpečnosti, ktorý sleduje dohoda;
- dovoľujú vykonať prenos údajov z PNR na štátny orgán tretej krajiny bez toho, aby sa príslušný kanadský orgán pod dohľadom nezávislého orgánu vopred uistil, či samotný prijímajúci štátny orgán danej tretej krajiny nebude môcť neskôr zverejniť uvedené údaje inému subjektu.

Vo všeobecnosti, generálny advokát dospel k svojim záverom na základe právnych úvah formulovaných v rozsudkoch *Digital Rights Ireland*² a *Schrems*³. Podľa neho je potrebné ísť smerom vytýčeným týmito rozsudkami a podrobiť zamýšľanú dohodu prísnemu preskúmaniu, pokiaľ ide o rešpektovanie súkromného a rodinného života a práva na ochranu osobných údajov.

² Rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 2014, *Digital Rights Ireland e.a.* (C-293/12 a C-594/12, pozri TK č. 54/14: Súdny dvor rozhodol, že smernica o uchovávaní údajov je neplatná).

³ Rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 2015, *Schrems* (C-362/14, pozri TK č. 117/15: Súdny dvor rozhodol, že rozhodnutie Komisie, v ktorom sa konštatuje, že Spojené štáty zabezpečujú primeranú ochranu poskytnutých osobných údajov, je neplatné).

Je totiž nevyhnutné, aby v čase, keď moderné technológie dovoľujú orgánom verejnej moci, aby v mene boja proti terorizmu a závažnej nadnárodnej trestnej činnosti vyvíjali mimoriadne sofistikované metódy na sledovanie súkromia jednotlivcov a analýzu ich osobných údajov, Súdny dvor zabezpečil, aby navrhované opatrenia – hoci aj v podobe zamýšľaných medzinárodných dohôd – vyjadrovali rovnováhu medzi oprávneným cieľom chrániť verejnú bezpečnosť a nemenej dôležitým cieľom zabezpečiť, aby mal každý nárok na vysokú úroveň ochrany svojho súkromia a svojich údajov.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Členský štát, Európsky parlament, Rada alebo Komisia môžu požiadať Súdny dvor o stanovisko k zlučiteľnosti zamýšľanej dohody so Zmluvami. V prípade záporného stanoviska Súdneho dvora nemôže zamýšľaná dohoda nadobudnúť platnosť, ibaže by došlo k jej zmene alebo zmene Zmlúv.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z prednesenia návrhov je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106